

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 46. De sexto Christi verbo in cruce: Consummatum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

7. Si quando contingat nos famem & sitim pati, gaudeamus, quod aliqua se nobis imitandi Christi offerat occasio, qui hac ipsa pro nobis passus est in cruce.

MEDITATIO
QUADRAGESIMA-
SIXTA.

DE SEXTO CHRISTI VER-
bo: Consummatum est.
EVANGELIUM.

CVM ergo accepisset Iesus ace- *Ioan. 19.*
tum, dixit: Consummatum est.

FIGURA.

COMPLEVIT Deus die septi- *Gen. 2.*
mo opus suum, quod fecerat.

PROPHETIÆ.

SEPTVAGINTA Hebdomades ab- *Dan. 9.*
breniata sunt super populum meum, &
super urbem sanctam tuam, ut consum-
metur prauaricatio.

Con-

*Isaia 10.**Consummationem & abbreviationem
Dominus exercituum fecit in medio om-
nis terræ.**Ibid.**Adhuc paululum modicumq; & con-
summabitur indignatio, & furor meus
super scelus eorum.*

CONSIDERATIONES.

1. Punctū.

VIDENS Iesus absoluta iam omnia sacrae passionis mysteria, neque superesse aliud, nisi vt in manus Patris spiritum redderet, agens gratias ait: *Consummatum est.* quasi diceret: Gratias tibi maximas ago, Pater mi, quod tuo auxilio opus hoc redemptionis humanae, tam arduum & utile, ad finem vsq; perduxerim. Quam dignum laude est verbum hoc! quam nobis salutis & gaudij plenum! Quicquid enim à Prophetis scriptum; per figuras testamenti veteris praesignificatum; à voluntate aeterni Patris praescriptum & decretum; quicquid denique ad redemptionem nostram opus fuerat, id totum Iesus Redemptor noster obedientiam perfectissimam implevit, & consummauit: nec dubium est, quin hoc verbum pronuncians Dominus simul contrarijs modis doloris & gaudij sit affectus. Gaudij quod patris obedi-

dientiam expleuisset; quod anxio desiderio satisfecisset (à quo tantopere cruciatur) baptismi illius, quo pro nobis in sanguine suo erat baptizandus; quod impleffet illa ineffabilia desideria colliū æternorum (antiquorum Patrum) qui ipsius aduentum tam cupidè expectabant. Doloris habuit sensum, quòd inter hoc verbum animo collegit, quasi per capita in compendium; omnes calamitates & afflictiones, quas per totam vitam nostra causa pertulerat, easque vniuersas simul pro satisfactione peccatorum nostrorum obtulit. Augebat huius verbi dolorem, quòd cum sciret iam nunc mortem imminere (quæ omnibus pœnis longe horribilior & acerbior est) non exiguos dolores & angores ex præsentia mortis persenserit.

Verè Domine mortis tuæ momento *consummata sunt omnia*. Neque enim cessarunt tantum antiquæ figuræ & Prophetiæ, sed in tuo etiam corpore finis fuit vexationum omnium, probrorum, peregrinationum, & laborum, cessarunt afflictiones, fames, sitis, lassitudo, flagella, spinæ, sputa, lacrymæ, clauis, denique dolores omnes externi interni que. Fuerunt & omnia consummata, quia in sacro corpore tuo, nullum relictum est mem-

membrum integrum, quod non suo cruciaretur dolore. Caput confixum spinis, capilli euulsi, facies deformata colaphis & sputis, aures infinitis blasphemijs & calumnijs vexatae, manus & pedes transfossi clauis; corpus totum flagellis & verberibus laceratum & diuulsum, lingua amaritudine horribili fellis & aceti infecta; sanguis denique exhaustus vniuersus; vita absoluta & consummata.

Voluit & Dominus hoc verbo *Consummatum est* docere nos, magnum illud opus propter quod de caelo in terras venerat, se expleuisse. Consummauerat praeuagatione antiqua, finem posuerat peccato, soluerat firmissimos laqueos, quibus vinceri captique omnes populi tenebantur, dissoluit rete illud mortis, quod ab orbe condito texi coeperat supra omnes nationes: denique praecipitavit mortem, & contriuit caput antiqui & crudelissimi aduersarij nostri, cum in illum retorqueret tela omnia, in suum corpus immissa, prorsus vt quicquid Christus per se pateretur, rediret in damnum & perniciem Diaboli; armaque quibus per ministros malitiose idem utebatur ad necem Christi, ea omnia in suam ipsius penam & exitium verterentur.

Denique

Dan 9.

Isaia 25.

Ibidem.

Gen 3.

Deniq; hoc etiam Dominus his ver-
bis indicauit, absolutum à se iam, extre-
mamq; manum apposiram, speculo illi
clarissimo & exemplari virritis; puteo
quoque viuentis aquæ & fontibus illis *Gen. 4.*
purissimis, vnde cū lætitia haurire pos-
semus aquam salutis, & omnis generis *Isai. 21.*
virtutum exempla, perfectiores scilicet,
quæ in sanctissima vita & passione Sal-
uatoris mirè elucet: vt sunt, perfectis-
sima obedientia, profunda demissio a-
nimi, paupertas voluntaria, inexplica-
bilis castitas & puritas, mirabilis patien-
tia, constans perseuerantia, denique infi-
nita quedam caritas, & que nobis erat
maximè necessaria, inexhausta benigni-
tas & misericordia.

Considera quantum doloris accesserit
Matri, cū dilectum filium suum di-
cere audiret, iam se vitæ finem esse fa-
cturum. Itaque oculis lachrymantibus
ad illum conuersa, & in facie videns
signa imminentis mortis, cū magno
animi dolore dicebat: Tibi quidem be-
neest, quod omnia consummata sint,
cum vita enim simul finem accipient
molestiæ omnes: at mihi miseræ reno-
uantur, & de integro incipiunt dolores
mei. Quàm mihi lacundum esset, si ita
tibi videretur, vt me tecum vna ex hac
vita

vita tollerēs; quando etiam nunc sine
me discedens, tecum auferes cor meum,
& vitam meam! Relinquor enim sola
sine Filio, qui mihi, mea vita multo est
carior.

COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum D. N. per il-
lum amorem, quo opus redemptio-
nis nostræ ex obedientia Patris susce-
ptum, tantis laboribus persecutus, tan-
tis doloribus & vexationibus consum-
mauit, & ad finem perduxit; det tibi gra-
tiam, qua perfectè obedias diuinis eius
mandatis, omniaque quæ vel facere vel
pati in hac vita, dum ipseus Maiest. ser-
uis, contigerit; constanter feras. Ut cum
mors tibi aduenerit, bene tibi conscius
possis dicere. Consummasse te, & inte-
grè præstitisse, quæ Dominus impera-
uerit, vt dignus sis videre faciem eius, &
tanquam seruus fidelis, in gloriam æter-
nam introduci.

DOCUMENTA.

Impendenda planè sunt omnia diuino
obsequio, in eorū omnia absoluenda,
in hoc vnum, omne tempus, omnes fortu-
na conferenda, immò & nos ipsi, & omnia
nostra;

nostra non secus ac Christus ipse salutis nostra procuranda, se totum impendit, omniaq; cumulatissime perfecit.

2. Nemo se speret ingressurum cum Christo in gloriam, nisi ad finem inueniatur perfecte cum ipso consummasse. Laboremus igitur, ut caritatis igne consummemus imperfectiones in hac vita: ne poenarum igne consumemur in altera.

3. Christus Dominus mansit in Cruce, donec consummasset omnia. Beata anima, que constanter in bono proposito ad finem usq; perseverans, cum B. Paulo in extremis potest dicere: Cursum consummaui, fidem seruauit Domino meo.

2. Tim. 4.

4. Hoc verbo Consummatum est, Christus indicauit, tantum se fecisse amore nostri, quantum facere potuerit. Decet ergo, ut & nos, si Christum amamus, liberaliter nos illi donemus, & integre, nec quicquam nobis retineamus, quemadmodum & ipse largus in nos fuit.

5. Principia & exitus actionum omnium Christo sunt consecrandi, sicut ipse amore nostri cepit & consummauit opus redemptionis nostra.